

לאה אסתר

רשומות

1

קובץ התקנות

27 בינואר 1989

5163

כ"א בשבט התשמ"ט

עמוד	
434	תקנות להשקעות משותפות בנאמנות (החזקת מטבע חוץ) (תיקון מס' 2), התשמ"ט-1989
434	תקנות המשטרה (סדרי דין בדיון משמעתי), התשמ"ט-1989
447	תקנות בתי הסוהר (סדרי דין בדיון משמעתי), התשמ"ט-1989
459	תקנות החשמל (התקנת גנרטורים למתח נמוך) (תיקון), התשמ"ט-1989
463	תקנות הבזק (הפסקה, עיכוב או הגבלה של פעולות בזק ושירותי בזק) (תיקון מס' 6), התשמ"ט-1989
463	תקנות הבזק (התקנה, תפעול ותחזוקה) (תיקון מס' 7), התשמ"ט-1989
464	צו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (מחירים מרביים למצרכים) (תיקון מס' 2), התשמ"ט-1989
464	הודעת משכורת נשיא המדינה, התשמ"ט-1989

תקנות להשקעות משותפות בנאמנות (החזקת מטבע חוץ) (תיקון מס' 2), התשמ"ט-1989

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 לחוק להשקעות משותפות בנאמנות, התשכ"א-1961,
ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות להשקעות משותפות בנאמנות (החזקת מטבע חוץ), התשמ"א-1980,¹
במקום הסיפה המתחילה במלים "על 25 אחוזים" יבוא "על 45 אחוזים מכלל נכסי הקרן, ובלבד
שיעור המזומנים במטבע חוץ ביחד עם שיעור ניירות הערך הזרים שרשאי מנהל הקרן לרכוש,
לא יעלה על 90 אחוזים מכלל נכסי הקרן."

ט"ז בכסלו התשמ"ט (24 בנובמבר 1988)

(חמ 1270-3)

משה נסים
שר האוצר

¹ ס"ח התשכ"א, עמ' 84: התש"ס, עמ' 156.
² ק"ת התשמ"א, עמ' 4: התשמ"ת, עמ' 1015.

תקנות המשטרה (סדרי דין בדיון משמעת), התשמ"ט-1989

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 64ב(א) ו-94 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971
(להלן - הפקודה), ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

פרק א' - דין יחיד

עריכת כתב
תלונה

1. כתב תלונה ייערך בידי ראש אגף כח אדם במטה הארצי, מפקד מחוז במחוז, מפקד משמר
הגבול במשמר הגבול או מי שהוסמך על ידם לשם כך; כתב התלונה יוגש לדן יחיד והעתק ממנו
יימסר לנאשם ארבעים ושמונה שעות לפחות לפני תחילת הדיון.

תוכן כתב
תלונה

2. כתב תלונה יכיל פרטים אלה:

(1) הדן היחיד שידון בתלונה;

(2) מספר כתב התלונה;

(3) שם הנאשם ושם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו;

(4) ציון עבירת המשמעת והסעיף לפיה מואשם הנאשם;

(5) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת בציון המקום וזמן ביצועה במידה
שאפשר לבררם;

(6) ציון שמות העדים לעובדות וראיות אחרות - אם ישנן.

3. (א) בתחילת הדיון יזהה הדן היחיד את הנאשם, יקרא לפניו את כתב התלונה ויביא
לידיעתו כי הוא רשאי לבקש, מטעמים שיפרט, את העברת הדיון לדן יחיד אחר; ביקש הנאשם כן,
רשאי הדן היחיד להעביר את הדיון כמבוקש; החליט שלא להעביר את הדיון כאמור, יציין
בהחלטתו את הנימוקים.

קריאת כתב
תלונה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 370: ס"ח התשמ"ת, עמ' 217.

(ב) היה הנאשם בדרגת תת-ניצב ומעלה שהועמד לדין לפני המפקח הכללי וביקש העברת הדיון כאמור בתקנת משנה (א), יועבר הדיון, אם החליט המפקח הכללי להיענות לבקשה, לרבי-ניצב או לשופט שיצאו לקצבה ושמינה השר לעניין זה.

(ג) לא הועבר הדיון לדן יחיד אחר, יבקש הדן היחיד את תגובתו של הנאשם לכתב התלונה.

4. דן יחיד יבטל כתב התלונה אם נתקיים אחד מאלה:

(1) העובדות המפורטות בכתב התלונה אינן מהוות עבירה;

(2) הנאשם כבר זוכה או הורשע בשל המעשה נושא כתב התלונה;

(3) חלפה תקופת ההתיישנות כאמור בסעיף 53 לפקודה.

5. דן יחיד רשאי לשמוע כל אדם שימצא לנכון ולעיין בכל מסמך הדרוש לבירור העובדות ובלבד שלא יעשה כן שלא לפני הנאשם ומבלי שנתן לנאשם הזדמנות לעיין במסמכים.

6. דן יחיד יתיר לנאשם להשמיע טענותיו, להביא עדים מטעמו, לחקור עדים אחרים ולהביא ראיות אחרות.

7. דן יחיד ירשום פרוטוקול של הדיון; עם סיום הדיון יחתמו הדן היחיד והנאשם על הפרוטוקול; הנאשם רשאי להוסיף לפרוטוקול את הערותיו.

8. דן יחיד יפעל בדרך הנראית לו מועילה וצודקת ביותר לבירור התלונה.

9. דן יחיד ידחה, לבקשת נאשם, את הדיון אם ראה כי הדבר דרוש כדי לאפשר לנאשם להכין את הגנתו ולהביא ראיותיו.

10. (א) בתום הדיון רשאי דן יחיד לזכות את הנאשם, להרשיעו ולגזור את דינו (בפרק זה – הפסק), וכן רשאי הדן היחיד להרשיעו בעבירת משמעת אחרת, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

(ב) לא יגזור דן יחיד דינו של נאשם מבלי שיאפשר לו לטעון את טענותיו לעונש, לרבות הבאת עדים.

(ג) כל פסק יובא לידיעת אגף כח אדם במטה הארצי, וירשם בדרך שתקבע בפקודות המשטרה.

(ד) פסק יומצא למי שהגיש את התלונה על פי בקשתו.

11. (א) שוטר שהרשיעו דן יחיד רשאי, תוך חמישה עשר ימים מיום שהודע לו הפסק, להגיש עליו ערר.

(ב) ערר יהיה בהגשת הודעת ערר לאגף כח אדם במטה הארצי בשלושה עותקים.

(ג) אגף כח-אדם במטה הארצי יקבע קצין שיפוט בכיר, שאינו נמוך בדרגה מהדן היחיד שדן את הנאשם, לדון בערר.

12. הודעת ערר תפרט את נימוקי הערר, אולם אם לא ניתנו בהודעה נימוקים או לא פורטו במידה מספקת, רשאי הדן היחיד הדן בערר להורות לעורר להגיש נימוקים מפורטים יותר במועד שיקבע; לא מילא העורר את חובותיו, רשאי הדן היחיד בתחילת הדיון בערר לדחות את הערר מטעם זה בלבד.

ביטול כתב
תלונה

נוכחות נאשם

הבאת ראיות

ירשום פרוטוקול

דרך בירור
תלונה

דחיית דיון

פסק

הודעת ערר

תוכן הודעת
ערר

13. (א) הדיון בערר יהיה בפני העורר, אולם אם הוזמן העורר ולא התייצב מטעמים שתלויים בו וללא הצדק סביר, רשאי הדן היחיד לדון בערר שלא בפניו.

דיון בערר

(ב) אגף כח אדם במטה הארצי יעביר לדן היחיד הדן בערר את פרוטוקול הדיון ואת הפסק עליו הוגש הערר.

14. העורר רשאי לחזור בו מעררו כל עוד לא ניתנה ההחלטה בערר.

חזרה מערר

15. הדן היחיד הדן בערר רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק, להתיר הבאת ראיות.

הבאת ראיות

16. (א) הדן היחיד הדן בערר רשאי לעשות אחת מאלה:

סמכויות הדן בערר

(1) לקבל את הערר ולזכות את הנאשם;

(2) להקל בעונש;

(3) לדחות את הערר.

(ב) היה הערר גם על חיוב בפיצויים, רשאי הדן היחיד הדן בערר לבטל או להקטין את שיעור הפיצויים.

(ג) הדן היחיד הדן בערר רשאי להסיק מחומר הראיות שהיה לפני הערכאה הקודמת או לפני מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.

פרק ב' - בית הדין למשמעת

סימן א': האישום

17. התביעה בבית דין למשמעת תנוהל על ידי תובע שהוא קצין משטרה, חבר לשכת עורכי הדין בישראל, אשר נתמנה לכך על ידי המפקח הכללי (להלן - התובע).

תובע

18. כתב אישום יערך בידי ראש אגף כח אדם במטה הארצי, או מי שהוא הסמיכו לכך, ויוגש לבית הדין למשמעת בחמישה עותקים, שאחד מהם יימסר לנאשם בהקדם האפשרי ולא יאוחר מחמישה עשר ימים לפני תחילת הדיון.

עריכת כתב אישום ומסירתו

19. כתב אישום יכיל פרטים אלה:

תוכן כתב אישום

(1) בית הדין למשמעת שאליו הוא מוגש ומקום מושבו;

(2) מספר התיק;

(3) שם הנאשם ושם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו;

(4) ציון עבירת המשמעת והוראת הסעיף לפיה מואשם הנאשם;

(5) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת בציון המקום בו נעברה וזמן ביצועה, במידה שאפשר לבררם;

(6) שמות עדי התביעה.

20. מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת.

צירוף אישומים

21. מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים

צירוף נאשמים

הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת, אולם אין באי־צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר.

22. בית־דין למשמעת רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת הדיון באישום פלוני שנכלל בכתב האישום, או על הפרדת דיון של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים.
23. ניתן צו להפרדת הדיון, יוגש כתב אישום אחר בשל האישום שהדיון עליו הופרד, או נגד הנאשם שהדיון בענינו הופרד, ורשאי בית הדין למשמעת אם הוא סבור שלא ייגרם על ידי כך עיוות דין, להמשיך בדיון שהופרד מן השלב שאליו הגיע לפני ההפרדה.
24. בית הדין למשמעת רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים באותו בית דין למשמעת, אם מותר לצרפם בהתאם להוראות תקנות 20 או 21 ובית הדין למשמעת סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין.
25. תובע רשאי בכל עת עד תחילת הדיון לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית הדין למשמעת המפרטת את השינוי; בית הדין למשמעת ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.
26. בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת בעל דין, בכל עת שלאחר תחילת הדיון, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו או לגרוע ממנו, ובלבד שנתן לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.
27. (א) תובע רשאי, בכל עת שלאחר תחילת הדיון, לחזור בו מאישום שבכתב האישום נגד נאשם; אולם לא יעשה כן אם הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באותו אישום או באישום אחר; לא היה בעובדות שהודה בהן כדי הרשעתו, רשאי התובע לחזור בו מן האישום ברשות בית הדין למשמעת.
- (ב) היתה העמדה לדין באותו תיק על פי החלטת היועץ המשפטי לממשלה או מטעמו, לא יעשה התובע שימוש בסמכות כאמור בתקנת משנה (א) ללא קבלת אישור היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו.
28. חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית הדין למשמעת את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית הדין למשמעת את הנאשם מאותו אישום.

סימן ב': זימון למשפט

29. (א) כונן בית דין למשמעת והוגש לו כתב אישום, יזמן בית הדין בצו־זימון החתום על ידי ראש אגף כח אדם במטה הארצי, או מי שהוסמך על ידו. צו הזימון יקבע את מקום מושבו של בית הדין למשמעת, ותאריך תחילת הדיון, ויחייב את כל הצדדים לדיון שיפורטו בצו להתייצב במקום ובזמן הקבועים בו; כן יכול צו הזימון לכלול כל הוראה אחרת וכל פרט נוסף הנראים למזמן כדרושים לעניין.
- (ב) בכתב הזימון תובא לידיעת הנאשם זכותו לבחור לו סניגור או לבקש להעמיד לו סניגור, ולהזמין עדים להגנתו.

סימן ג': עיון בראיות התביעה

30. עם מסירת כתב האישום לנאשם יש להודיע לו בכתב כי הוא או סניגורו רשאים לעיין בחומר הראיות שבידי התביעה ולהעתיק פרטים ממנו.

דרכי עיון
והעתקה

31. עיון בחומר החקירה או העתקה ממנו יהיו באגף כח אדם במטה הארצי או במקום אחר שהתובע הועיד לכך ובמעמד מי שהתובע מינה, דרך כלל או לעניין פלוני, להבטיח שהעיון וההעתקה יעשו בהתאם להוראות תקנות אלה.

סייג להבאת
ראיות

32. (א) לא יגיש תובע לבית הדין למשמעת ראייה ולא ישמיע עד, אם לנאשם או לסניגורו לא ניתנה הזמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת העד וכן להעתיקם, אלא אם כן ויתרו על כך.
(ב) הודעה של עד בענינים פורמליים שאינם מהותיים לכירור האשמה אין חובה שתהא בכתב, אולם התובע ימסור לנאשם או לסניגורו זמן סביר מראש את שם העד ואת עיקר התוכן של עדותו לפי הידוע לתביעה, זולת אם ויתרו על כך.

סייג לזכות
העיון בחומר
הראיות

33. הוראות סימן זה אינן חלות על ראיות הבאות לסתור טענת הנאשם שהתובע לא יכול היה לצפותה מראש, ועל ראיות להסברת היעדרו של עד או לענינים פורמליים אחרים שאינם מהותיים לכירור האשמה.

סימן ד': עיון בעדויות מומחים של ההגנה

הגדרות

34. בסימן זה –

"חוות דעת" – חוות דעתו של מומחה בשאלה שבמדע, שבחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית;

"תעודת רופא" – תעודה של רופא על מצב בריאותו של אדם.

עיון בעדויות
מומחים של
הסניגוריה

35. (א) בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת התובע, לצוות על הנאשם או על סניגורו:

(1) לאפשר לתובע לעיין בכל זמן סביר בכל חוות דעת בכתב או בתעודת רופא שהנאשם מתכוון להביאם לפני בית הדין למשמעת כראיה;

(2) לערוך בכתב את עיקר תוכנה של עדות מומחה שהנאשם מתכוון להשמיע, ולאפשר לתובע בכל זמן סביר לעיין בו;

(3) לאפשר לתובע להעתיק מסמכים כאמור.

(ב) העיון יהיה במקום ובמעמד אדם שהנאשם או סניגורו יקבע לצורך זה או בכל דרך אחרת שיקבע בית הדין למשמעת.

36. לא יגיש נאשם לבית הדין למשמעת חוות דעת או תעודת רופא ולא ישמיע מומחה שלא קויים לגביהן צו שניתן לפי תקנה 35, אלא בהסכמת התובע או ברשות בית הדין למשמעת.

סייג להבאת
ראיות

סימן ה': הזמנת עדים והמצאת מסמכים

הגדרה

37. בפרק זה, "מסמכים" – לרבות מוצגים אחרים.

הזמנת עד

38. (א) בית הדין למשמעת יזמין, לבקשת בעל דין, כל אדם להעיד בפניו, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לכירור שאלה הנוגעת לדיון; כן רשאי בית הדין למשמעת להזמין עד מטעמו.

(ב) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב לעד או בהודעה בעל-פה לעד, על ידי בית הדין למשמעת בשעת הדיון.

39. הזמנה בכתב לעד תיחתם בידי נשיא בית הדין למשמעת או מי שהסמיך לכך ובחותמת בית הדין למשמעת ותכיל:

צורת ההזמנה
ותוכנה

(1) מספר תיק בית הדין למשמעת:

(2) ציון שם הנאשם:

(3) שם המוזמן ומענו, ולגבי שוטר: מספרו האישי, דרגתו, מקום שירותו:

(4) המקום והמועד שבהם עליו להתייצב:

(5) ציון הוראת סעיף 151 לפקודה.

צו להמצאת
מסמכים ומוצגים

40. בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמתו, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית הדין למשמעת, במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

הזמנת עד
על אחר

41. בית הדין למשמעת רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע, ודין אדם כזה כדין מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמצאת מסמכים.

עד שנבצר
ממנו לבוא
לבית הדין
למשמעת

42. נוכח בית הדין למשמעת כי נבצר מעד לבוא לבית הדין למשמעת, רשאי הוא לגבות את עדותו במקום אחר.

סימן ו': הליכי המשפט

נוכחות הנאשם

43. באין הוראה אחרת בפקודה לא יידון נאשם אלא בפניו.

ניהול פרוטוקול
ורישומו

44. (א) בית הדין למשמעת ינהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו והנוגע לדין.

(ב) הפרוטוקול יירשם ביד שופט, ביד רושם שקבע בית הדין למשמעת, במכשיר הקלטה או באמצעי מכני אחר, הכל כפי שיקבע בית הדין למשמעת.

(ג) כתב האישום, מסמכים שהוגשו והתקבלו על ידי בית הדין למשמעת וכל תעודה הנוגעת לדין יצורפו לפרוטוקול ויהוו חלק ממנו.

תיקון פרוטוקול

45. בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת בעל דין, ולאחר שנתן ליתר בעלי הדין הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית הדין למשמעת ייזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.

רישום תיקון

46. בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה על בקשה כזאת יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי בית הדין למשמעת.

הפרוטוקול -
ראיה לכאורה

47. פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך הדיון, אולם בערעור באותו עניין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו אלא ברשות בית הדין לערעורים.

מתרגם לנאשם

48. הוברר לבית הדין למשמעת שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה לו מתרגם או יתרגם לו בעצמו.

ראיה שלא
בעברית

49. ראיה הנמסרת ברשות בית הדין למשמעת לא בעברית, או לא בלשון אחרת השגורה כפי בית הדין למשמעת ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול תוך תרגומה לעברית, אם לא הורה בית הדין למשמעת הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראיה לכאורה לדברים שתורגמו.

קריאת כתב
ההרכב והתנגדות
לשופט

50. (א) נשיא בית הדין למשמעת יקרא את כתב ההרכב של בית הדין וישאל את הנאשם, או את סניגורו, אם יש בפיו התנגדות לפי סעיף 74 לפקודה.

(ב) ביקש הנאשם לפסול שופט, כאמור, ובקשתו התקבלה על ידי בית הדין למשמעת, יושהה הדיון עד מינוי שופט אחר: נדחתה הבקשה – יודיע בית הדין למשמעת לנאשם את הטעמים לדחייה, וכן יודיע לו על זכותו לערור על הדחיה לפני המפקח הכללי.

(ג) ביקש הנאשם לערור על הדחיה בפני המפקח הכללי כאמור לעיל – יושהה המשך הדיון עד להכרעת המפקח הכללי: הנאשם יגיש את הערר בהודעה מנומקת בכתב תוך 24 שעות.

(ד) החליט המפקח הכללי לקבל את הערר, ימונה שופט אחר.

(ה) נודעה לנאשם עילת הפסילה במהלך הדיון, רשאי הוא להעלותה מיד לאחר שנודע לו עליה.

(ו) טענת פסלות לא תשמש נימוק לערעור אלא בהתאם להוראות סעיף זה.

קריאת כתב האישום

51. משנסתיים הדיון בשאלת הרכב בית הדין למשמעת, יקרא נשיא בית הדין את כתב האישום באוזני הנאשם ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו, אולם רשאי בית הדין למשמעת לא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סניגור, אם הודיע הסניגור לבית הדין למשמעת כי קרא את כתב האישום באוזני הנאשם והסביר לו את תוכנו ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול.

הסכמה בדבר עובדות וראיות

52. לאחר תחילת המשפט, ובכל שלב של הדיון, רשאי בית הדין למשמעת – אם הנאשם מיוצג על ידי סניגור – לברר עם הנאשם וסניגורו ועם התובע את הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוציגים.

טענות מקדמיות

53. לאחר תחילת הדיון רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות ובהן:

(1) חוסר סמכות;

(2) פגם או פסול בכתב האישום;

(3) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה;

(4) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בדיון משמעתי בשל המעשה נושא כתב האישום;

(5) דיון משמעתי אחר או הליך פלילי תלויים ועומדים נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום;

(6) התיישנות.

דיון בטענה מקדמית

54. נטענה טענה מקדמית, יתן בית הדין למשמעת לתובע הזדמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן: בית הדין למשמעת יחליט בטענה לאלתר, וזולת אם ראה להשהות את מתן החלטתו לשלב אחר של הדיון; נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית הדין למשמעת לתקן את כתב האישום או לבטל את האישום.

טענות מקדמיות בשלב אחר של המשפט

55. לא טען הנאשם טענה מקדמית בשלב זה, אין בכך כדי למנוע אותו מלטעון אותה בשלב אחר של המשפט, אולם לגבי הטענות המפורטות בפסקה (2) לתקנה 53, אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית הדין למשמעת.

תשובת הנאשם לאישום

56. (א) לא בוטל כתב האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית הדין למשמעת את הנאשם מה תשובתו לאישום: הנאשם רשאי להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן, או לכפור בהן, וכן לטעון עובדות נוספות, בין אם הודה כאמור ובין אם לאו; השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות, רשאי בית הדין למשמעת לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מהדרוש להבהרת תשובתו; תגובת הנאשם יכול שתיעשה על ידי סניגורו.

(ב) בית הדין למשמעת יסביר לנאשם שאם ברצונו לטעון טענת "במקום אחר הייתי" – כטענה יחידה או בנוסף לאחרות – עליו לעשות כן מיד, ויסביר לו את תוצאות הימנעותו מעשות כן כאמור בתקנת משנה (ג), הכל זולת אם ראה בית הדין למשמעת שאין מקום לטענה האמורה.

(ג) משלא טען הנאשם מיד "במקום אחר הייתי", או שטען ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות – בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות – כדי להוכיח טענה כאמור, אלא ברשות בית הדין למשמעת.

דין עובדה
שהודו בה

57. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו, זולת אם ראה בית הדין למשמעת שלא לקבל את ההודיה כראיה.

פסק דין של
נאשם שהודה

58. (א) נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, וחלקם הודו בעובדות שיש בהן כדי הרשעתם וחלקם לא הודו, לא יגזור בית הדין למשמעת את דינם של הנאשמים שהודו לפני שנסתים בירור הדין של הנאשמים שלא הודו: ואולם –

- (1) נאשם שהודה, והתובע או הסניגור מודיעים שהוא ייקרא להעיד במשפטם של יתר הנאשמים, לא יעיד אלא לאחר שנגזר דינו;
- (2) בנסיבות מיוחדות שירשמו, רשאי בית הדין למשמעת לגזור את דינו של נאשם שהודה לפני סיום משפטם של האחרים.

סימן ז': בירור האשמה

פרשת התביעה

59. לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום או באחד האישומים שבכתב האישום, או שהודה ובית הדין למשמעת לא קיבל את הודיתו, תביא התביעה לפני בית הדין למשמעת את ראיותיה לעובדות שלא נתקבלה עליהן הודיה.

סיום פרשת
התביעה

60. בגמר ראיותיו יודיע התובע שפרשת התביעה הסתיימה.

זיכוי בשל העדר
הוכחה לכאורה

61. נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית הדין למשמעת את הנאשם – בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו – לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין.

פרשת ההגנה

62. לא זוכה הנאשם לפי תקנה 61, רשאי הוא להביא לפני בית הדין למשמעת את ראיות ההגנה.

סדר הפתיחה
והבאת ראיות
של נאשמים
אחרים

63. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, יביאו ראיותיהם לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, והכל אם לא הורה בית הדין למשמעת, לבקשת בעל דין, על סדר אחר.

נאשם כעד
הגנה

64. נאשם יעיד בתחילת ראיותיה של ההגנה, אולם רשאי בית הדין למשמעת, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר של פרשת ההגנה.

סייג לחקירת
נאשם

65. נאשם לא יישאל בחקירה שכנגד שאלות בעניין הנוגע להרשעותיו הקודמות, זולת אם העיד על אופיו הטוב או הביא ראיה אחרת לכך, בין בראיותיו ובין בחקירה שכנגד של עדי התביעה.

סיום פרשת
ההגנה

66. בגמר ראיותיו יודיע הנאשם שפרשת ההגנה נסתיימה.

67. בית הדין למשמעת רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה.

ראיות נוספות
מטעם התובע

68. הביא התובע ראיות נוספות, רשאי הנאשם להביא ראיות לסתור אותן.

סתירת ראיות
נוספות

69. סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית הדין למשמעת, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד – אף אם כבר נשמעה עדותו בפני בית הדין – ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית הדין למשמעת.

ראיות מטעם
בית הדין
למשמעת

70. הובאו ראיות לפי תקנה 69, רשאים בעלי הדין, ברשות בית הדין, להביא ראיות לסתור אותן.

סתירת ראיות
מטעם בית הדין
למשמעת

71. בתום הבאת הראיות, או משנתקבלה הודיה בעובדות ולא הובאו ראיות, רשאים התובע ואחריו הנאשם להשמיע סיכומיהם לעניין האשמה.

סיכומים

72. (א) עד שטרם העיד – פרט לנאשם – לא יהא נוכח בגביית עדותו של עד אחר, אולם עד ששמע עדותו של עד אחר אינו נפסל לעדות בשל כך בלבד.

סדר חקירת
עדים

(ב) בית הדין למשמעת יזהיר את העד לפני גביית עדותו, וסעיפים 4 ו-5 לחוק לחקירת דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול השבועה), התש"ם-1980², יחולו.

(ג) עד נחקר תחילה בידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקרו חקירה חוזרת.

(ד) סיימו בעלי הדין את חקירתם, רשאי בית הדין למשמעת לחקור את העד; ורשאי הוא לשאול עד שאלה גם במהלך חקירתו בידי בעלי הדין להבהרת עניין שנתעורר בה.

(ה) חקר בית הדין למשמעת עד, רשאים בעלי הדין לחקור את העד חקירה נוספת להבהרת עניין שנתעורר בחקירתו של בית הדין למשמעת.

(ו) נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, ולא הורה בית הדין למשמעת לבקשת בעל דין על סדר אחר, יהא סדר חקירת העדים כלהלן:

(1) היה העד עד תביעה – יחקרוהו הנאשמים חקירה שכנגד לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום;

(2) היה העד עד סנגוריה – יחקרוהו חקירה ראשית תחילה הנאשם שביקש שמיעת עדותו ואחר כך יתח' הנאשמים לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, ובחקירה חוזרת – בהיפוך הסדר האמור.

(ז) לא קרא התובע לעד שצויין כעד תביעה בכתב האישום, והנאשם קרא לעד להעיד, רשאי בית הדין למשמעת להרשות לנאשם לחקור את העד בחקירה ראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.

73. בחקירת עד בבית הדין למשמעת לא ירשה בית הדין למשמעת חקירה אשר לדעת בית הדין למשמעת אינה לעניין ואינה הוגנת; ובפרט לא ירשה בית הדין למשמעת חקירה שיש בה משום עלבון, הפחדה, הטעיה או כיוש שאינם לענין ואינם הוגנים.

חקירה הוגנת

² ס"ח התש"ם, עמ' 202.

74. קבע בית הדין למשמעת כי עד שקרא לו בעל דין הוא עד עויין לאותו בעל דין – בין מפני שמסר בבית הדין למשמעת עדות הסותרת את עדותו בחקירה ובין מטעם אחר – רשאי הוא להרשות לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.
75. היה לבית הדין למשמעת יסוד להניח כי עדו של אחד הנאשמים יעיד לרעת נאשם אחר, רשאי הוא להרשות לנאשם האחר, אם לא חקר את העד חקירה ראשית, לחקרו חקירה שכנגד לפני התובע.
76. נקרא עד להעיד מיוזמת בית הדין למשמעת, יתן בית הדין למשמעת לבעלי הדין הזדמנות לחקרו חקירה שכנגד בסדר שיקבע.
77. רשאי בית הדין למשמעת לסרב לבקשה להזמין עד אם הוא סבור שעדותו אינה שייכת לעניין הנדון, או שתוכן עדותו ניתן להוכחה בדרך אחרת, או אם ראה שאין בה צורך, או שנתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת.
78. (א) בתום כירור האשמה יחליט בית הדין למשמעת בהחלטה מנומקת בכתב (להלן – הכרעת הדין) על זיכוי הנאשם, או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו; בית הדין למשמעת יקרא את הכרעת הדין על נימוקיה בפומבי, יחתום עליה וירשום בה תאריך הקריאה; בית הדין למשמעת רשאי, במקום לקרוא את הכרעת הדין, למסור לנאשם העתק ממנה ולהסביר בפומבי את עיקרי תוכנה; זיכה בית הדין למשמעת את הנאשם, יודיע דבר הזיכוי בתחילה.
- (ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם הודיע בית הדין למשמעת על זיכוי הנאשם רשאי הוא:
- (1) לפרש נימוקיו מיד או תוך שלושים יום מיום ההודעה;
- (2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, תוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.
79. בית הדין למשמעת רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.
80. בית הדין למשמעת רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמתו נתגלתה בהן מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישנו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.
81. הרשיע בית הדין למשמעת את הנאשם, רשאי התובע להביא ראיות לעניין העונש ובכלל זה ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, לרבות הרשעותיו המשמעתיות.
82. סיים התובע הבאת ראיותיו לעניין העונש, או שלא הביא ראיות כאלה, רשאי הנאשם להביא ראיות להקלת העונש.
83. נסתיימו ההליכים האמורים בתקנות 81 ו-82, רשאים התובע, ואחריו הסניגור והנאשם, להשמיע סיכומיהם לעניין העונש.
84. בתום הטענות לעניין העונש יגזור בית הדין למשמעת את דינו של הנאשם; בית הדין למשמעת יקרא את גזר הדין בפומבי, יחתום עליו וירשום בו תאריך קריאתו.
85. הכרעת הדין וגזר הדין מהווים יחד את פסק הדין.

זכות חקירה
שכנגד במקרים
מסויימים

עד מטעם
בית הדין
למשמעת

סמכות לסרב
להזמנת עד

הכרעת הדין

הרשעה בעבירה
על-פי עובדות
שלא נטענו
בכתב האישום

הרשעה בעבירות
אחדות

ראיות לקביעת
העונש

דברי הנאשם
וראיותיו

סיכומים לענין
העונש

גזר הדין

פסק הדין

86. בתום קריאת גזר הדין יסביר בית הדין למשמעת לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.

הסבר על
זכות הערעור

87. הטיל בית הדין למשמעת עונש על נאשם והודיע הנאשם, במעמד מתן גזר הדין, על רצונו לערער על פסק הדין, רשאי בית הדין לצוות על דחיית ביצוע העונש עד להחלטה בערעור.

דחיית ביצוע
העונש

פרק ג' - ערעור

סימן א': כתב ערעור

88. (א) ערעור, בין של הנאשם ובין של המפקח הכללי או מי שהוא הסמיכו לכך, יהיה בהגשת כתב ערעור מנומק חתום ביד המערער או בא כוחו.

הגשת ערעור

(ב) כתב הערעור יוגש בחמישה עותקים, לבית הדין לערעורים באמצעות אגף כח אדם במטה הארצי.

(ג) הוגש כתב ערעור כאמור, יפנה ראש אגף כח אדם לשר לצורך כינון בית דין לערעורים, כאמור בסעיף 77 לפקודה.

(ד) התקופה להגשת הערעור תהיה כאמור בסעיפים 77 ו-77ב לפקודה.

89. כתב ערעור יפרט את נימוקיו, ואולם אם לא ניתנו בכתב הערעור נימוקים או לא פורטו במידה מספקת, רשאי בית הדין לערעורים להורות למערער להגיש נימוקים, או נימוקים מפורטים יותר, במועד שיקבע; לא מילא המערער אחר הוראה זו, רשאי בית הדין לערעורים, בתחילת הדיון בערעור, לדחות את הדיון מטעם זה בלבד.

נימוקי ערעור

90. המערער רשאי, בכל שלב של הערעור, ברשות בית הדין לערעורים לתקן את הודעת הערעור או את נימוקיו.

תיקון הודעת
ערעור ונימוקיו

91. המערער רשאי לחזור בו מערעורו, אולם משנסתיימו טענות בעלי הדין לא יחזור בו אלא ברשות בית הדין לערעורים.

חזרה מערעור

92. ערעורים על פסק דין שהגישו יותר מבעל דין אחד, יאוחדו וידונו כאחד, אולם רשאי בית הדין לערעורים לדון בהם בנפרד.

איחוד ערעורים

סימן ב': בית דין לערעורים

93. לא ישב כשופט בבית הדין לערעורים קצין משטרה שדרגתו נמוכה מדרגת הנאשם.

דרגת השופטים

94. זומן בית הדין לערעורים, יועבר אליו על ידי אגף כח אדם במטה הארצי תיק בית הדין למשמעת עליו הוגש כתב הערעור.

תיק בית הדין
למשמעת

סימן ג': סדר הדיון בערעור

95. הדיון בערעור יהיה לפני בעלי הדין.

דיון בפני
בעלי הדין

96. (א) בתחילת שמיעת הערעור ולפני כל טענה אחרת רשאי בעל דין לבקש ששופט פלוני יפסול את עצמו מלישב בדיון.

טעות פסלות
שופט בערעור

(ב) נענה בית הדין לערעורים לבקשה, יושהה הדיון בערעור עד למינוי שופט אחר.

97. (א) בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב, ואחריו רשאי המערער לטעון בתשובה לטענות המשיב.

(ב) באיחוד ערעורים של נאשם ושל תובע יטען תחילה הנאשם, זולת אם הורה בית הדין לערעורים על דרך אחרת; באיחוד ערעוריהם של נאשמים אחדים יקבע בית הדין לערעורים את סדר הטענות ביניהם.

(ג) יכול בית הדין לערעורים להרשות לכל אחד מבעלי הדין להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל דין אחר.

(ד) נתבקש בית הדין לערעורים להחליט בעניין עונשו של נאשם, רשאים לעולם סניגורו ואחריו הנאשם לטעון אחרונה לפני סיום הדיון.

98. בית הדין לערעורים רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק, לגבות ראיות או להורות לערכאה הקודמת לגבות ראיות שיוורה.

99. בית הדין לערעורים רשאי להסיק מחומר הראיות שהיה לפני הערכאה הקודמת או לפניו מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.

100. הוחזר המשפט לערכאה הקודמת רשאית היא, בכפוף להוראות בית הדין לערעורים, להיזקק לראיות שגבתה מלכתחילה בלי לגבותן שנית.

101. בית הדין לערעורים רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא נגרם עיוות דין.

102. בית הדין לערעורים רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו, אף אם היא שונה מזו שהורשע בה בערכאה הקודמת, ואף אם אותן עובדות לא נטענו בערכאה הקודמת, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

103. בית הדין לערעורים יקרא את פסק הדין ואת נימוקיו בפומבי, יחתום עליו וירשום בו תאריך קריאתו; בית הדין לערעורים רשאי, במקום לקרוא את פסק הדין, למסור לנאשם העתק ממנו ולהסביר בפומבי את עיקרי תכנו; זיכה בית הדין לערעורים את הנאשם או דחה ערעור על זיכוי, יודיע על כך בתחילת פסק דינו, ורשאי הוא -

(1) לפרש את הנימוקים מיד או תוך שלושים ימים מיום קריאתו;

(2) לקרוא את הנימוקים בפומבי, או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב תוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.

104. נוסף על האמור בפרק זה רשאי בית הדין לערעורים לתת כל הוראה שהערכאה הקודמת מוסמכת לתיתה על פי כל דין, בתיאומים לפי העניין.

פרק ד' - הוראות שונות

105. נפטר שוטר - ייפסק כל הליך משמעתי נגדו על פי הפקודה.

106. (א) מסמך שיש להמציאו לבעל דין או לעד לפי הפקודה או לפי תקנות אלו, המצאתו תהיה באחת מאלה:

(1) במסירה לידו; ובאין למצוא במקום מגוריו או במקום עסקו - לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני אדם - במסירה במשרדו הרשום או לידי אדם המורשה כדין לייצגו.

(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם עם אישור מסירה; בית הדין למשמעת או בית הדין לערעורים (להלן - בית הדין) רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.

(ב) מסירת מסמך לידי סניגור הנאשם או מסירתו במשרד הסניגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו, כמוה כהמצאה. לנאשם, זולת אם הודיע הסניגור לבית הדין תוך חמישה ימים ממועד המסירה כי אין ביכולתו להביא את המסמך לידיעת הנאשם.

(ג) נוכח בית הדין כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או המכתב או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית הדין למשמעת או בית הדין לערעורים, לפי העניין, לראות את המסמך כאילו הומצא כדין.

(ד) נוכח בית הדין שאי אפשר להמציא את המסמך כאמור בתקנות משנה (א) ו-(ב) לעיל, רשאי הוא להורות על המצאתו בדרך אחרת שיוורה.

107. נוכח בית הדין כי הודאת נאשם ניתנה על ידי הנאשם מתוך טעות או הטעייה, לא יקבל אותה כראיה.

הודאת נאשם
כראיה

108. טופס מודפס של פקודות משטרת ישראל וכל טופס מודפס של פרסום אחר שהוצא על ידי המפקח הכללי או מטעם משטרת ישראל ואושר על ידי המפקח הכללי כפרסום רשמי לענין סעיף זה, המכילים פקודה, צו, הוראה או מינוי, ישמשו ראיה לכאורה למתן הפקודה, הצו, ההוראה או המינוי ולתוכנם.

טפסים מודפסים
של פרסומים
משטריים

109. מסמך הנחזה כמסמך שנחתם בידי שוטר במילוי תפקידו והכולל פרטים בדבר העניינים המנויים להלן ישמש ראיה לכאורה, עליהם:

תעודות משטרתיות
כראיה

(1) שירות במשטרת ישראל או העדר משירות כזה;

(2) היחידה שאתה נמנה אדם במשטרת ישראל;

(3) עבירות שבהם אדם הורשע בשירות במשטרת ישראל;

(4) תאריך הקבלה למשטרת ישראל או השחרור ממנה;

(5) דרגה או תפקיד במשטרת ישראל או זמן קבלתם;

(6) פרטים אישיים אחרים הנוגעים להשתייכותו של אדם במשטרת ישראל;

(7) שוויו הכספי של רכוש משטרת.

110. תקפן של תקנות אלה עד יום כ"ה בתמוז התשמ"ט (28 ביולי 1989).

תוקף

י"ט בשבט התשמ"ט (25 בינואר 1989)

(חמ 2139-3)

חיים בר לב
שר המשטרה

תקנות בתי הסוהר (סדרי דין בדיון משמעותי), התשמ"ט-1989

בתוקף סמכותי לפי סעיף 110(א) ו-132 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971:
(להלן - הפקודה), ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

פרק א' - דן יחיד

עריכת כתב
תלונה

1. כתב תלונה נגד נאשם ייערך בידי הנציב או מי שהוסמך על ידו לשם כך: כתב התלונה יוגש לדן יחיד והעתק ממנו יימסר לנאשם ארבעים ושמונה שעות לפחות לפני תחילת הדיון.

תוכן כתב
תלונה

2. כתב תלונה יכיל פרטים אלה:

(1) הדן היחיד שידון בתלונה;

(2) מספר כתב התלונה;

(3) שם הנאשם ושם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו;

(4) ציון עבירת המשמעת והסעיף לפיה מואשם הנאשם;

(5) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת בציון המקום וזמן ביצועה במידה שאפשר לבררם;

(6) ציון שמות העדים לעובדות, וראיות אחרות - אם ישנן.

קריאת כתב-תלונה

3. (א) בתחילת הדיון יזהה הדן היחיד את הנאשם, יקרא בפניו את כתב התלונה ויביא לידיעתו כי הוא רשאי לבקש, מטעמים שיפרט, את העברת הדיון לדן יחיד אחר; ביקש הנאשם כן, רשאי הדן היחיד להעביר את הדיון כמבוקש: החליט שלא להעביר את הדיון כאמור, יציין בהחלטתו את הנימוקים לכך.

(ב) היה הנאשם בדרגת גונדר משנה ומעלה שהועמד לדן לפני הנציב וביקש העברת הדיון כאמור בתקנת משנה (א), יועבר הדיון, אם החליט הנציב להיענות לבקשה, לבית הדן למשמעת.

(ג) לא הועבר הדיון לדן יחיד אחר, יבקש הדן היחיד את תגובתו של הנאשם לכתב התלונה.

ביטול כתב
תלונה

4. דן יחיד יבטל את התלונה אם נתקיים אחד מאלה:

(1) העובדות המפורטות בכתב התלונה אינן מהוות עבירה;

(2) הנאשם כבר זוכה או הורשע בשל המעשה נושא כתב התלונה;

(3) חלפה תקופת ההתיישנות.

נוכחות נאשם

5. דן יחיד רשאי לשמוע כל אדם שימצא לנכון ולעייין בכל מסמך הדרוש לבירור העובדות, ובלבד שלא יעשה כן שלא בפני הנאשם. ומבלי שנתן לנאשם הזדמנות לעייין במסמכים.

הכאת ראיות

6. דן יחיד יתיר לנאשם להשמיע טענותיו, להביא עדים מטעמו, לחקור עדים אחרים וכן להביא ראיות אחרות.

רישום פרוטוקול

7. דן יחיד ירשום פרוטוקול של הדיון: עם סיום הדיון יחתמו הדן יחיד והנאשם על הפרוטוקול; הנאשם רשאי להוסיף לפרוטוקול את הערותיו.

דרך בירור
תלונה

8. דן יחיד יפעל בדרך הנראית לו מועילה וצודקת ביותר לבירור התלונה.

דחיית דיון

9. דן יחיד ידחה, לבקשת נאשם, את הדיון, אם ראה כי הדבר דרוש כדי לאפשר לנאשם להכין את הגנתו ולהביא ראיותיו.

פסק

10. (א) בתום הדיון רשאי דן יחיד לזכות את הנאשם, להרשיעו ולגזור את דינו (בפרק זה – הפסק), וכן רשאי הדן היחיד להרשיעו בעבירת משמעת אחרת, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

(ב) לא יגזור דן יחיד דינו של נאשם מבלי שיאפשר לו לטעון את טענותיו לעונש, לרבות הבאת עדים.

(ג) כל פסק יובא לידיעת מינהל כח אדם והדרכה ויירשם, בדרך שתקבע בפקודות השרות.

(ד) פסק יומצא למי שהגיש את התלונה על-פי בקשתו.

הודעת ערר

11. (א) סוהר שהרשיעו דן יחיד רשאי, תוך חמישה עשר ימים מיום שהודע לו הפסק, להגיש עליו ערר.

(ב) ערר יהיה בהגשת הודעת ערר למינהל כח אדם והדרכה בשלושה עותקים.

(ג) ראש מינהל כח אדם והדרכה יקבע קצין שיפוט בכיר שאינו נמוך בדרגה מהדן היחיד שדן את הנאשם, לדון בערר.

תוכן כתב
ערר

12. הודעת ערר תפרט את נימוקי הערר, אולם אם לא ניתנו בהודעה נימוקים, או לא פורטו במידה מספקת, רשאי הדן היחיד הדן בערר להורות לעורר להגיש נימוקים או נימוקים מפורטים יותר במועד שיקבע; לא מילא העורר אתר הוראה זו, רשאי הדן היחיד בתחילת הדיון בערר לדחות את הערר מטעם זה בלבד.

דיון בערר

13. (א) הדיון בערר יהיה בפני העורר, אולם אם הוזמן העורר ולא התייצב מטעמים שתלויים בו וללא הצדק סביר, רשאי הדן היחיד לדון בערר שלא בפניו.

(ב) מינהל כח אדם והדרכה יעביר לדן היחיד הדן בערר את פרוטוקול הדיון ואת הפסק עליו הוגש הערר.

חזרה מערר

14. העורר רשאי לחזור בו מעררו כל עוד לא ניתנה ההחלטה בערר.

הבאת ראיות

15. הדן היחיד הדן בערר רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק, להתיר הבאת ראיות.

סמכויות הדן
בערר

16. (א) הדן היחיד הדן בערר רשאי לעשות אחת מאלה:

(1) לקבל את הערר ולזכות את הנאשם;

(2) להקל בעונש;

(3) לדחות את הערר.

(ב) היה הערר גם על חיוב בפיצויים, רשאי הדן היחיד הדן בערר לבטל או להקטין את שיעור הפיצויים.

(ג) הדן היחיד הדן בערר רשאי להסיק מחומר הראיות שהיה לפני הערכאה הקודמת את לפניו מסקנות שונות מההסקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.

סימן א': האישום

17. התביעה בבית הדין למשמעת תנוהל על ידי קצין שירות בתי הסוהר שהינו חבר לשכת עורכי הדין בישראל, ואשר נתמנה על ידי הנציב לשמש כתובע (להלן - התובע).
18. כתב אישום ייערך בידי הנציב או מי שהוא הסמיכו לכך, ויוגש לבית הדין למשמעת בחמישה עותקים, שאחד מהם יימסר לנאשם בהקדם האפשרי ולא יאוחר מחמישה עשר יום לפחות לפני תחילת הדיון.
19. כתב אישום יכיל את כל אלה:
 - (1) בית הדין למשמעת שאליו הוא מוגש ומקום מושבו;
 - (2) מספר התיק;
 - (3) שם הנאשם ושם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו;
 - (4) ציון עבירת המשמעת והוראת הסעיף לפיה מואשם הנאשם;
 - (5) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת בציון המקום בו נעברה וזמן ביצועה במידה שאפשר לכררם;
 - (6) שמות עדי התביעה.
20. מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת.
21. מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת, אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפוטו של צד אחר.
22. בית-דין למשמעת רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת הדיון באישום פלוני שנכלל בכתב האישום, או על הפרדת דיון של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים.
23. ניתן צו להפרדת הדיון, יוגש כתב אישום אחר בשל האישום שהדיון עליו הופרד, או נגד הנאשם שהדיון בעניינו הופרד; ורשאי בית-הדין למשמעת, אם הוא סבור שלא ייגרם על ידי כך עיוות-דין, להמשיך בדיון שהופרד מן השלב שאליו הגיע לפני ההפרדה.
24. בית-הדין למשמעת רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים כאותו בית-דין למשמעת, אם מותר לצרפם בהתאם להוראות תקנות 20 או 21 ובית-הדין למשמעת סבור שהצירוף לא יגרם לעיוות דין.
25. תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת הדיון, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית הדין למשמעת המפרטת את השינוי; בית הדין למשמעת ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.
26. בית-דין למשמעת רשאי, לבקשת בעל דין, בכל עת שלאחר תחילת הדיון, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו או לגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.

27. (א) תובע רשאי, בכל עת שלאחר תחילת הדיון, לחזור בו מאישום שבכתב האישום נגד נאשם; אולם לא יעשה כן אם הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באותו אישום או אישום אחר; לא היה בעובדות שהודה בהן כדי הרשעתו, רשאי התובע לחזור בו מן האישום ברשות בית-הדין למשמעת.

חזרה מאישום

(ב) היתה העמדה לדין באותו תיק על פי החלטת היועץ המשפטי לממשלה או מטעמו – לא יעשה התובע שימוש בסמכות זו ללא קבלת אישור היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו.

28. חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית-הדין למשמעת את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית-הדין למשמעת את הנאשם מאותו אישום.

תוצאות חזרה מאישום

סימן ב': זימון למשפט

29. (א) כונן בית-דין למשמעת והוגש לו כתב אישום, יזמן בית-הדין בצו-זימון חתום על ידי הנציב או מי שהוסמך על ידו. צו הזימון יקבע את מקום מושבו של בית-הדין למשמעת ותאריך תחילת הדיון, ויחייב את כל הצדדים לדיון שיפורטו בצו להתייצב במקום ובזמן הקבועים בו; כן יכול צו הזימון לכלול כל הוראה אחרת וכל פרט נוסף הנראים למזמן כדרושים לענין.

הזמנה לדיון

(ב) בכתב הזימון תובא לידיעת הנאשם זכותו לבחור לו סניגור, ולהזמין עדים להגנתו.

סימן ג': עיון בראיות התביעה

30. עם מסירת כתב האישום לנאשם יש להודיע לו כי הוא או סניגורו רשאים לעיין בחומר הראיות שבידי התביעה ולהעתיק פרטים ממנו.

עיון בחומר חקירה

31. עיון בחומר החקירה או העתק ממנו יהיו במינהל כח אדם והדרכה או במקום אחר שהתובע הועיד לכך ובמעמד מי שהתובע מינה, דרך כלל או לענין פלוני, להבטיח שהעיון וההעתקה יעשו בהתאם להוראות תקנות אלה.

דרכי עיון והעתקה

32. (א) לא יגיש תובע לבית-הדין למשמעת ראייה ולא ישמיע עד, אם לנאשם או לסניגורו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת העד וכן להעתיקם, אלא אם ויתרו על כך.

סייג להבאת ראיות

(ב) הודעה של עד בענינים פורמליים שאינם מהותיים לבירור האשמה, אין חובה שתהא בכתב, אולם התובע ימסור לנאשם או לסניגורו, זמן סביר מראש, את שם העד ואת עיקר התוכן של עדותו לפי הידוע לתביעה, וזולת אם ויתרו על כך.

33. הוראות סימן זה אינן חלות על ראיות הבאות לסתור טענת הנאשם שהתובע לא יכול היה לצפותה מראש, ועל ראיות להסכרת העדרו של עד או לענינים פורמליים אחרים שאינם מהותיים לבירור האשמה.

סייג לזכות העיון בחומר הראיות

סימן ד': עיון בעדויות מומחים של ההגנה

34. בסימן זה – "חוות דעת" – חוות דעתו של מומחה בשאלה שבמדע, במחקר, באמנות או בידיעה מקצועית; "תעודת רופא" – תעודה של רופא על מצב בריאותו של אדם.

הגדרות

35. (א) בית-הדין למשמעת רשאי, לבקשת התובע, לצוות על הנאשם או על סניגורו: (1) לאפשר לתובע לעיין בכל זמן סביר בכל חוות דעת בכתב או בתעודת רופא שהנאשם מתכוון להביאו לפני בית-הדין למשמעת כראייה;

עיון בעדויות מומחים של הסניגוריה

(2) לערוך בכתב את עיקר תוכנה של עדות מומחה שהנאשם מתכוון להשמיע, ולאפשר לתובע, בכל זמן סביר, לעיין בו;

(3) לאפשר לתובע להעתיק מסמכים כאמור.

(ב) העיון יהיה במקום ובמעמד אדם שהנאשם או סניגורו יקבע לצורך זה או בכל דרך אחרת שיקבע בית-הדין למשמעת.

36. לא יגיש נאשם לבית הדין למשמעת חוות דעת או תעודת רופא ולא ישמיע מומחה שלא קויים לגביהן צו שניתן לפי תקנה 35, אלא בהסכמת התובע או ברשות בית-הדין למשמעת.

סימן ה': הזמנת עדים והמצאת מסמכים

הגדרות

37. בסימן זה, "מסמכים" - לרבות מוצגים אחרים.

הזמנת עד

38. (א) בית-הדין למשמעת יזמין, לבקשת בעל-דין, כל אדם להעיד בפניו, וזולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו-אדם להועיל לכירור שאלה הנוגעת לדיון; וכן רשאי בית הדין למשמעת להזמין עד מטעמו.

(ב) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב לעד או בהודעה בעל-פה לעד על ידי בית-הדין למשמעת בשעת הדיון.

צורת הזמנה ותוכנה

39. הזמנה בכתב לעד תיחתם בידי שופט ובחותמת בית-הדין למשמעת ותכיל:

(1) מספר תיק בית-הדין למשמעת;

(2) ציון שם הנאשם;

(3) שם המוזמן ומענו, ולגבי סוהר: מספרו האישי, דרגתו ומקום שירותו;

(4) המקום והמועד שבהם עליו להתייצב;

(5) ציון הוראת סעיף 1101 לפקודה.

צו להמצאת מסמכים ומוצגים

40. בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמתו, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית-הדין למשמעת, במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

הזמנת עד על אחר

41. בית-הדין למשמעת רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע ודין אדם כזה כדין מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמצאת מסמכים.

עד שנבצר ממנו לבוא לבית-הדין

42. נוכח בית-הדין למשמעת כי נבצר מעד לבוא לבית הדין למשמעת, רשאי הוא לגבות את עדותו במקום אחר.

סימן ו': הליכי המשפט

נוכחות הנאשם

43. באין הוראה אחרת בחוק לא יידון נאשם אלא בפניו.

ניהול פרוטוקול ורישום

44. (א) בית-הדין למשמעת ינהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו והנוגע לדיון.

(ב) הפרוטוקול ירשם ביד שופט, ביד רושם שקבע בית-הדין למשמעת, במכשיר הקלטה או באמצעי מכני אחר, הכל כפי שיקבע בית-הדין למשמעת.

(ג) כתב האישום, מסמכים שהוגשו והתקבלו על ידי בית-הדין למשמעת וכל תעודה הנוגעת לדיון יצורפו לפרוטוקול ויהוו חלק ממנו.

45. בית־הדין למשמעת רשאי, לבקשת בעל דין, ולאחר שנתן ליתר בעלי הדין הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו: בית־הדין למשמעת יזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק־הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.
46. בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה על בקשה כזאת יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי בית־הדין למשמעת.
47. פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך הדיון, אולם בערעור באותו ענין אין לסעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו, אלא ברשות בית־הדין לערעורים.
48. הוברר לבית־הדין למשמעת שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה לו מתרגם או יתרגם לו בעצמו.
49. ראיה הנמסרת ברשות בית־הדין למשמעת לא בעברית, או לא בלשון אחרת השגורה בפי בית־הדין למשמעת ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול תוך תרגומה לעברית, אם לא הורה בית־הדין למשמעת הוראה אחרת: רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראיה לכאורה לדברים שתורגמו.
50. (א) נשיא בית־הדין למשמעת יקרא את כתב ההרכב של בית־הדין וישאל את הנאשם, או את סניגורו, אם יש בפיו התנגדות לפי סעיף 110(יז) לפקודה.
- (ב) ביקש הנאשם לפסול שופט, כאמור, ובקשתו התקבלה על ידי בית הדין למשמעת, יושהה הדיון עד למינוי שופט אחר: נדחתה הבקשה – יודיע בית הדין למשמעת לנאשם את הטעמים לדחייה, וכן יודיע לו על זכותו לערוך על הדחייה לפני הנציב.
- (ג) ביקש הנאשם לערוך על הדחייה בפני הנציב כאמור לעיל – יושהה המשך הדיון עד להכרעת הנציב. הנאשם יגיש את הערר בהודעה מנומקת בכתב תוך 24 שעות.
- (ד) החליט הנציב לקבל את הערר, ימונה שופט אחר.
- (ה) נודעה לנאשם עילת הפסילה במהלך הדיון, רשאי הוא להעלותה מיד לאחר שנודע לו עליה.
- (ו) טענת פסלות לא תשמש נימוק לערעור אלא בהתאם להוראות סעיף זה.
51. משנסתיים הדיון בשאלת־הרכב בית־הדין למשמעת, יקרא נשיא בית־הדין את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו, אולם רשאי בית־הדין למשמעת לא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סניגור, אם הודיע הסניגור לבית הדין למשמעת כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תוכנו ואם אישר הנאשם את ההודעה: דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול.
52. לאחר תחילת המשפט, ובכל שלב של הדיון, רשאי בית הדין למשמעת – אם הנאשם מיוצג על ידי סניגור – לברר עם הנאשם וסניגורו ועם התובע את הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוצגים.
53. לאחר תחילת הדיון רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות ובהן:
- (1) חוסר סמכות;
- (2) פגם או פסול בכתב האישום;

תיקון פרוטוקול

רישום תיקון

הפרוטוקול –
ראיה לכאורה

מתרגם לנאשם

ראיה שלא
בעברית

קריאת כתב
ההרכב והתנגדות
לשופט

קריאת כתב
האישום

הסכמה כדבר
עובדות וראיות

טענות מקדמיות

(3) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה;

(4) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בדין משמעתי בשל המעשה נושא כתב האישום;

(5) דיון משמעתי אחר תלוי ועומד נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום;

(6) התיישנות.

דיון בטענה
מקדמית

54. נטענה טענה מקדמית, יתן בית-הדין למשמעת לתובע הזדמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן; בית-הדין למשמעת יחליט בטענה לאלתר, זולת אם ראה להשהות את מתן החלטתו לשלב אחר של הדיון; נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית-הדין למשמעת לתקן את כתב האישום או לכטל את האישום.

טענות מקדמיות
בשלב אחר
של המשפט

55. לא טען הנאשם טענה מקדמית בשלב זה, אין בכך כדי למנוע אותו מלטעון אותה בשלב אחר של המשפט, אולם לגבי הטענות המפורטות בפסקה (2) לתקנה 53, אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית-הדין למשמעת.

תשובת הנאשם
לאישום

56. (א) לא בוטל כתב האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית-הדין למשמעת את הנאשם מה תשובתו לאישום; הנאשם רשאי להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן, או לכפור בהן, וכן לטעון עובדות נוספות, בין אם הודה כאמור ובין אם לאו; השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות, רשאי בית-הדין למשמעת לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מהדרוש להבהרת תשובתו; תגובת הנאשם יכול שתיעשה על ידי סניגורו.

(ב) בית-הדין למשמעת יסביר לנאשם שאם ברצונו לטעון טענת "במקום אחר הייתי" – כטענה יחידה או בנוסף לאחרות – עליו לעשות כן מיד, ויסביר לו את הימנעותו מעשות כן, כאמור בתקנת משנה (ג), הכל זולת אם ראה בית הדין למשמעת שאין מקום לטענה האמורה.

(ג) משלא טען הנאשם מיד "במקום אחר הייתי", או שטען ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות – בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות – כדי להוכיח טענה כאמור אלא ברשות בית-הדין למשמעת.

דיון עובדה
שהודו בה

57. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו, זולת אם ראה בית-הדין למשמעת שלא לקבל את ההודיה כראיה.

פסק-דין של
נאשם שהודה

58. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד וחלקם הודו בעובדות שיש בהן כדי הרשעתם וחלקם לא הודו, לא יגזור בית-הדין למשמעת את דינם של הנאשמים שהודו לפני שנסתיים בירור הדין של הנאשמים שלא הודו; ואולם –

(1) נאשם שהודה והתובע או הסניגור מודיעים שהוא ייקרא להעיד כמשפטם של יתר הנאשמים, לא יעיד אלא לאחר שנגזר דינו;

(2) בנסיבות מיוחדות שירשמו, רשאי בית-הדין למשמעת לגזור את דינו של נאשם שהודה לפני סיום משפטם של האחרים.

סימן ז': בירור האשמה

פרשת התביעה

59. לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום או באחד האישומים שבכתב האישום, או שהודה ובית הדין למשמעת לא קיבל את הודייתו, תביא התביעה לפני בית-הדין למשמעת את ראיותיה לעובדות שלא נתקבלה עליהן הודאה.

סיום פרשת
התביעה

60. בגמר ראיותיו יודיע התובע שפרשת התביעה הסתיימה.

61. נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית-הדין למשמעת את הנאשם, בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו, לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין.
62. לא יזכה הנאשם לפי תקנה 61, רשאי הוא להביא לפני בית-הדין למשמעת את ראיות ההגנה.
63. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, יביאו ראיותיהם לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, והכל אם לא הורה בית-הדין למשמעת, לבקשת בעל-דין, על סדר אחר.
64. נאשם יעיד בתחילת ראיותיה של ההגנה, אולם רשאי בית הדין למשמעת, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר של פרשת ההגנה.
65. נאשם לא יישאל בחקירה שכנגד שאלות בענין הנוגע להרשעותיו הקודמות, זולת אם העיד על אופיו הטוב או הביא ראיה אחרת לכך בין בראיותיו ובין בחקירה שכנגד של עדי התביעה.
66. בגמר ראיותיו יודיע הנאשם שפרשת ההגנה נסתיימה.
67. בית-הדין למשמעת רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה.
68. הביא התובע ראיות נוספות, רשאי הנאשם להביא ראיות לסתור אותן.
69. סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית-הדין למשמעת, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד – אף אם כבר נשמעה עדותו בפני בית-הדין – ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית-הדין למשמעת.
70. הובאו ראיות לפי תקנה 69, רשאים בעלי הדין ברשות בית-הדין להביא ראיות לסתור אותן.
71. בתום הבאת הראיות, או משנתקבלה הודיה בעובדות ולא הובאו ראיות, רשאים התובע ואחריו הנאשם להשמיע סיכומיהם לענין האשמה.
72. (א) עד שטרם העיד – פרט לנאשם – לא יהא נוכח בגביית עדותו של עד אחר, אולם עד ששמע עדותו של עד אחר אינו נפסל לעדות בשל כך בלבד.
- (ב) בית הדין למשמעת יזהיר את העד לפני גביית עדותו, וסעיפים 4 ו-5 לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרות עדים וביטול השבועה), התש"ם-1980², יחולו.
- (ג) עד נחקר תחילה בידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו, רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקרו חקירה חוזרת.
- (ד) סיימו בעלי הדין את חקירתם, רשאי בית-הדין למשמעת לחקור את העד, ורשאי הוא לשאול עד שאלה גם במהלך חקירתו בידי בעלי הדין להבהרת ענין שנתעורר בה.
- (ה) חקר בית-הדין עד, רשאים בעלי הדין לחקור את העד חקירה נוספת להבהרת ענין שנתעורר בחקירתו של בית-הדין למשמעת.

יזכיו בשל העדר הוכחה לכאורה

פרשת ההגנה

סדר הפתיחה והבאת ראיות של נאשמים אחרים

נאשם כעד הגנה

סייג לחקירת נאשם

סיום פרשת ההגנה

ראיות נוספות מטעם התובע

סתירת ראיות נוספות

ראיות מטעם בית-הדין למשמעת

סתירת ראיות מטעם בית-הדין למשמעת

סיכומים

סדר חקירת עדים

² ס"ח התש"ם, עמ' 202.

(ו) נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, ולא הורה בית-הדין למשמעת לבקשת בעל-דין על סדר אחר, יהא סדר חקירת העדים כזה:

(1) היה העד עד תביעה - יחקרוהו הנאשמים חקירה שכנגד לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום.

(2) היה העד עד סנגוריה - יחקרוהו חקירה ראשית תחילה הנאשם שביקש שמיעת עדותו ואחר כך יתר הנאשמים לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, ובחקירה חוזרת - בהיפוך הסדר האמור.

(ז) לא קרא התובע לעד שצויין כעד תביעה בכתב האישום והנאשם קרא לעד להעיד, רשאי בית-הדין למשמעת להרשות לנאשם לחקור את העד בחקירה ראשית, כאילו היתה חקירה שכנגד, ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.

73. בחקירת עד בבית הדין למשמעת לא ירשה בית-הדין למשמעת חקירה אשר, לדעת בית הדין למשמעת, אינה לענין ואינה הוגנת, ובפרט לא ירשה בית-הדין למשמעת חקירה שיש בה משום עלבון, הפחדה, הטעיה או ביוש שאינם לענין ואינם הוגנים.

74. קבע בית-הדין למשמעת כי עד שקרא לו בעל-דין הוא עד עויין לאותו בעל דין - בין מפני שמסר בבית-הדין למשמעת עדות הסותרת את עדותו בחקירה ובין מטעם אחר - רשאי הוא להרשות לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.

75. היה לבית הדין למשמעת יסוד להניח כי עדו של אחד הנאשמים יעיד לרעת נאשם אחר, רשאי הוא להרשות לנאשם האחר, אם לא חקר את העד חקירה ראשית, לחקור חקירה שכנגד לפני התובע.

76. נקרא עד להעיד מיזמת בית-הדין למשמעת, יתן בית-הדין למשמעת לבעלי הדין הזדמנות לחקור חקירה שכנגד בסדר שיקבע.

77. רשאי בית-הדין למשמעת לסרב לבקשה להזמין עד אם הוא סבור שעדותו אינה שייכת לענין הנדון, או שתוכן עדותו ניתן להוכחה בדרך אחרת, או אם ראה שאין בה צורך, או שנתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת.

78. (א) כתום כירור האשמה יחליט בית-הדין למשמעת בהחלטה מנומקת בכתב (להלן - הכרעת הדין) על זיכוי הנאשם, או, אם מצא אותו אשם - על הרשעתו. בית הדין למשמעת יקרא את הכרעת הדין על נימוקיה בפומבי, יחתום עליה וירשום בה תאריך הקריאה; בית-הדין למשמעת רשאי, במקום לקרוא את הכרעת הדין, למסור לנאשם העתק ממנה ולהסביר בפומבי את עיקרי תוכנה; זיכה בית-הדין למשמעת את הנאשם, יודיע דבר הזיכוי בתחילה.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם הודיע בית-הדין למשמעת על זיכוי הנאשם רשאי הוא:

(1) לפרש נימוקיו מיד או תוך שלושים יום מיום ההודעה.

(2) לקרוא את הנימוקים בפומבי, או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב תוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.

79. בית הדין למשמעת רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

80. בית-הדין למשמעת רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמתו נתגלתה בהן מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישנו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.	הרשעה כעבירות אחדות
81. הרשיע בית-הדין למשמעת את הנאשם, רשאי התובע להביא ראיות לענין העונש, ובכלל זה ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, לרבות הרשעותיו המשמעתיות.	ראיות לקביעת העונש
82. סיים התובע הבאת ראיותיו לענין העונש, או שלא הביא ראיות כאלה, רשאי הנאשם להביא ראיות להקלת העונש.	דברי הנאשם וראיותיו
83. נסתיימו ההליכים האמורים בתקנות 81 ו-82, רשאי התובע, ואחריו הסניגור והנאשם, להשמיע סיכומיהם לענין העונש.	סיכומים לענין העונש
84. בתום הטענות לענין העונש יגזור בית-הדין למשמעת את דינו של הנאשם; בית-הדין למשמעת יקרא את גזר הדין בפומבי, יחתום עליו וירשום בו תאריך קריאתו.	גזר הדין
85. הכרעת הדין וגזר הדין מהווים יחד את פסק הדין.	פסק הדין
86. בתום קריאת גזר הדין יסביר בית-הדין למשמעת לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.	הסבר על זכות הערעור
87. הטיל בית הדין למשמעת עונש על נאשם והודיע הנאשם, במעמד מתן גזר הדין, על רצונו לערער על פסק הדין, רשאי בית הדין לצוות על דחיית ביצוע העונש עד להחלטה בערעור.	דחיית ביצוע העונש
פרק ג' - ערעור	
סימן א': כתב ערעור	
88. (א) ערעור, בין של הנאשם ובין של הנציב או מי שהוא הסמיכו לכך, יהיה בהגשת כתב ערעור מנומק, חתום ביד המערער או באיכותו.	הגשת ערעור
(ב) כתב הערעור יוגש בחמישה עותקים לבית הדין לערעורים באמצעות מנהל כח אדם והדרכה.	
(ג) הוגש כתב ערעור כאמור, יפנה הנציב או מי שהוא הסמיכו לכך לשר לצורך כינון בית דין לערעורים, כאמור בסעיף 110כד לפקודה.	
(ד) התקופה להגשת הערעור תהיה כאמור בסעיפים 110כב ו-110כג לפקודה.	
89. כתב ערעור יפרט את נימוקיו, ואולם אם לא ניתנו בכתב הערעור נימוקים או לא פורטו במידה מספקת, רשאי בית-הדין לערעורים להורות למערער להגיש נימוקים, או נימוקים מפורטים יותר, במועד שיקבע. לא מילא המערער אחר הוראה זו, רשאי בית-הדין לערעורים, בתחילת הדיון בערעור, לדחות את הדיון מטעם זה בלבד.	נימוקי ערעור
90. המערער רשאי, בכל שלב של הערעור, ברשות בית-הדין לערעורים, לתקן את הודעת הערעור או את נימוקיו.	תיקון הודעת ערעור ונימוקיו
91. המערער רשאי לחזור בו מערעורו, אולם משנסתיימו טענות בעלי הדין לא יחזור בו אלא ברשות בית-הדין לערעורים.	חזרה מערעור
92. ערעורים על פסק דין שהגישו יותר מבעל דין אחד יאוחדו ויידונו כאחד, אולם רשאי בית הדין לערעורים לדון בהם בנפרד.	איחוד ערעורים

סימן ב': בית־דין לערעורים

93. לא ישב כשופט בבית הדין לערעורים סוהר בכיר שדרגתו נמוכה מדרגת הנאשם - דרגת השופטים המערער.

94. זומן בית־דין לערעורים, ינעבר אליו על־ידי מנהל כח אדם והדרכה תיק בית הדין למשמעת עליו הוגש כתב הערעור.

סימן ג': סדר הדיון בערעור

95. הדיון בערעור יהיה בפני בעלי הדין.

דיון בפני בעלי הדין

96. (א) בתחילת שמיעת הערעור ולפני כל טענה אחרת רשאי בעל דין לבקש ששופט פלוני יפסול את עצמו מלישב בדין.

טענת פסלות שופט בערעור

(ב) נענה בית־הדין לערעורים לבקשה, יושהה הדיון בערעור עד למינוי שופט אחר.

סדר הטענות בערעור

97. (א) בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב, ואחריו רשאי המערער לטעון בתשובה לטענות המשיב.

(ב) באיחוד ערעורים של נאשם ושל תובע יטען תחילה הנאשם, וזולת אם הורה בית־הדין לערעורים על דרך אחרת: באיחוד ערעוריהם של נאשמים אחדים יקבע בית־הדין לערעורים את סדר הטענות ביניהם.

(ג) יכול בית־הדין לערעורים להרשות לכל אחד מבעלי הדין להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל־דין אחר.

(ד) נתבקש בית־הדין לערעורים להחליט בענין ענשו של נאשם, רשאים לעולם סניגורו ואחריו הנאשם לטעון אחרונה לפני סיום הדיון.

98. בית הדין לערעורים רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק, לגבות ראיות או להורות לערכאה הקודמת לגבות ראיות שיוורה.

גביית ראיות

99. בית־הדין לערעורים רשאי להסיק מחומר הראיות שהיה לפני הערכאה הקודמת או לפניו מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.

שינוי במסקנות

100. הוחזר המשפט לערכאה הקודמת, רשאית היא בכפוף להוראות בית־הדין לערעורים להיזקק לראיות שגבתה מלכתחילה בלי לגבותן שנית.

ראיות במשפט שהוחזר

101. בית־הדין לערעורים רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא נגרם עיוות דין.

דחיית ערעור על אף טענה שנתקבלה

102. בית־הדין לערעורים רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו, אף אם היא שונה מזו שהורשע בה בערכאה הקודמת ואף אם אותן עובדות לא נטענו בערכאה הקודמת, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

הרשעה בעבירה שונה

103. בית־הדין לערעורים יקרא את פסק הדין ואת נימוקיו בפומבי, יחתום עליו וירשום בו תאריך קריאתו. בית־הדין לערעורים רשאי במקום לקרוא את פסק הדין למסור לנאשם העתק ממנו ולהסביר בפומבי את עיקרי תוכנו: זיכה בית־הדין לערעורים את הנאשם או דחה ערעור על זיכויו, יודיע על כך בתחילת פסק דינו, ורשאי הוא:

קריאת פסק הדין בערעור

א. לפרש את הנימוקים מיד או תוך שלושים ימים מיום קריאתו.

ב. לקרוא את הנימוקים בפומבי, או, בהסכמת בעלי-הדין, להמציאם להם בכתב תוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק-הדין.

104. נוסף על האמור בפרק זה רשאי בית-הדין לערעורים לתת כל הוראה שהערכאה הקודמת מוסמכת לתיתה על פי כל דין בתיאומים לפי הענין.

מתן הוראות
אחרות

פרק ד' - הוראות שונות

105. נפטר סוהר - יפסק כל הליך משמעותי נגדו על פי הפקודה.

מות סוהר

106. (א) מסמך שיש להמציאו לבעל דין או לעד לפי הפקודה או לפי תקנות אלו, המצאתו תהיה באחת מאלה:

המצאת מסמכים

(1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו - לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה-עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני אדם - במסירה במשרדו הרשום או לידי אדם המורשה כדין לייצגו.

(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם - עם אישור מסירה; בית-הדין למשמעת או בית-הדין לערעורים (להלן - בית-הדין) רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.

(ב) מסירת מסמך לידי סניגור הנאשם או מסירתו במשרד הסניגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו, כמוה כהמצאה לנאשם זולת אם הודיע הסניגור לבית-הדין תוך חמישה ימים ממועד המסירה כי אין ביכולתו להביא את המסמך לידיעת הנאשם.

(ג) נוכח בית הדין כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או המכתב או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית-הדין למשמעת או בית-הדין לערעורים, לפי הענין, לראות את המסמך כאילו הומצא כדין.

(ד) נוכח בית הדין שאי אפשר להמציא את המסמך כאמור בתקנות המשנה (א) ו-(ב) לעיל, רשאי הוא להורות על המצאתו בדרך אחרת שיוורה.

107. נוכח בית הדין כי הודאת נאשם ניתנה על ידי הנאשם מתוך טעות או הטעיה, לא יקבל אותה כראיה.

הודאת נאשם
כראיה

108. טופס מודפס של פקודות השירות וכל טופס מודפס של פרסום אחר שהוצא על ידי הנציב או מטעם שירות בתי הסוהר ואושר על ידי הנציב כפרסום רשמי לענין סעיף זה, המכילים פקודה, צו, הוראה או מינוי, ישמשו ראיה לכאורה למתן הפקודה, הצו, ההוראה או המינוי ולתוכם.

טפסים מודפסים
של פרסומי שירות
בתי-הסוהר

109. מסמך הנחזה כמסמך שנחתם בידי סוהר במילוי תפקידו והכולל פרטים בדבר העניינים המנויים להלן ישמש ראיה לכאורה עליהם:

תעודות שירות
בתי-הסוהר
כראיה

(1) שירות בשירות בתי הסוהר או העדר משירות כזה;

(2) היחידה שעמה נמנה אדם בשירות בתי הסוהר;

(3) עבירות שבהן אדם הורשע בשירות בתי הסוהר;

(4) תאריך הקבלה לשירות בתי הסוהר או השחרור ממנו;

- (5) דרגה או תפקיד בשירות בתי הסוהר או זמן קבלתם;
 (6) פרטים אישיים אחרים הנוגעים להשתייכותו של אדם לשירות בתי הסוהר;
 (7) שוויו הכספי של רכוש שירות בתי הסוהר.

תוקף

110. תקפן של תקנות אלה עד יום כ"ה בתמוז התשמ"ט (28 ביולי 1989).

י"ט בשבט התשמ"ט (25 בינואר 1989)

חיים בר לב
 שר המשטרה

תקנות החשמל (התקנת גנרטורים למתח נמוך) (תיקון), התשמ"ט-1989

בתוקף סמכותי לפי סעיף 13 לחוק החשמל, התשי"ד-1954¹, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות החשמל (התקנת גנרטורים למתח נמוך), התשמ"ז-1987² (להלן – התקנות העיקריות) –

(1) לפני הגדרת "איפוס" יבוא:

"אחראי" – אדם שמונה כאחראי אדמיניסטרטיבי על הגנרטור.

(2) אחרי הגדרת "מבטח" יבוא:

"מוליך" – גוף המיועד להעברת זרם חשמלי, עשוי מתיל כווד או מתילים אחדים שזורים ביחד, חשוף או מבודד;

"מוליך אפס" – מוליך המחובר לנקודת האפס של מקור הזינה ונוטל חלק בתמסורת אנרגיה חשמלית;

"מוליך פן" (Protective Earth Neutral – PEN) – מוליך המשמש בו זמנית כמוליך הארקה וכמוליך אפס.

תיקון תקנה 11

2. בתקנה 11 לתקנות העיקריות, במקום תקנות משנה (ו), (ז) ו-(ח) יבוא:

"(ו) מפסק מחלף של גנרטור תלת-מופעי יהיה אחד מאלה לפי הענין:

(1) מפסק מחלף ארבע-קוטבי לפי איור מס' 1 בתוספת הראשונה – בכל מקרה.

(2) מפסק מחלף תלת-קוטבי לפי איור מס' 2 בתוספת הראשונה – במקרים האלה:

(א) כאשר מיתקן הצריכה מוגן בשיטת איפוס ומתקיים בו אחד מאלה ובלבד שאם, מסיבה כלשהי, יש צורך לנתק את מוליך האפס במקום כלשהו בין החיבור של מוליך האפס אל מוליך ה-PEN בכניסה למבנה לבין נקודת הכוכב של הגנרטור, יותקן גישור זמני שישמור על הרציפות הגלבנית בין שתי הנקודות האמורות;

1. חיבור הגנרטור למיתקן הצריכה נעשה באותו הלוח הראשי של המבנה, שבו או בצמוד לו בוצע האיפוס; נקודת הכוכב של הגנרטור מחוברת בקביעות לפס האפס של הלוח כמתואר באיור מס' 2 בתוספת הראשונה.

¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 190.

² ק"ת התשמ"ז, עמ' 345.

2. חיבור הגנרטור נעשה בלוח משנה הממוקם באותו מבנה בו ממוקם הלוח הראשי ובתנאי שהזנת לוח המשנה נעשית ישירות מהלוח הראשי של המבנה, ללא חיבורים בלוחות אחרים או הסתעפויות.
- (ב) כאשר מיתקן הצריכה מוגן בשיטת הארקה הגנה ועומד בכל הדרישות המפורטות בפסקאות (1) עד (6):

1. השנאי, המזין את מיתקן הצריכה, הוא בלעדי למיתקן זה;
2. חתך המוליך להארקה השיטה של הגנרטור לא יהיה קטן מחתך המוליך להארקה השיטה של השנאי;
3. אורכם המרבי של כל אחד ממוליכי הארקה השיטה של השנאי ושל הגנרטור לא יעלה על 50 מטרים;
4. החתך המזערי של מוליך האפס של הגנרטור יהיה כחתך מוליך האפס של השנאי;
5. מוליכי הארקה השיטה של הגנרטור ושל השנאי יהיו נפרדים עד למקום חיבורם אל אלקטרודת ההארקה או אל פס השוואת הפוטנציאלים או אל פס מתכתי, המחובר בשני מקומות לפחות לאלקטרודת הארקה ובתנאי שחיבור כל מוליך הארקה יהיה בהדק נפרד;
6. במוליכי האפס של השנאי ושל הגנרטור לפני ההסתעפות הראשונה בהם, מותקן אבזר המאפשר ניתוק האפס באמצעות כלים בלבד; מיקום האבזר מאפשר גישה נוחה אליו.

3. במקום תקנה 14 לתקנות העיקריות יבוא:

החלפת תקנה 14

14. קיים במבנה מיתקן כהכנה לחיבור של גנרטור ארעי לאספקה חלופית יותקנו בו -

"מיתקן לחיבור של גנרטור ארעי לאספקה חלופית"

1. מפסק-מחלף ידני כמפורט להלן ובלבד שאם הוא משמש גם כמפסק ראשי של המיתקן יהיה הוא בעל מצב ביניים "מופסק":

(א) דו-קוטבי כשהגנרטור הוא חד-מופעי;

- (ב) ארבע-קוטבי כשהגנרטור הוא תלת-מופעי, בהתאם לאיור מס' 3 בתוספת השניה, אולם אם במבנה קיים איפוס והחיבור הוא בהתאם לאיור מס' 4 בתוספת השניה ניתן להתקין מפסק-מחלף תלת-קוטבי.

2. תקע קבוע מדגם תעשייתי בעל 5 פינים או תיבה עם 5 הדקים אשר יחוברו כמתואר באיורים מס' 3 או מס' 4 בתוספת השניה.
3. ליד התקע הקבוע או תיבת ההדקים האמורים יותקן שלט בריימא וכולט לעין ובו ייכתב "חיבור לגנרטור".

4. במקום התוספת לתקנות העיקריות יבוא:

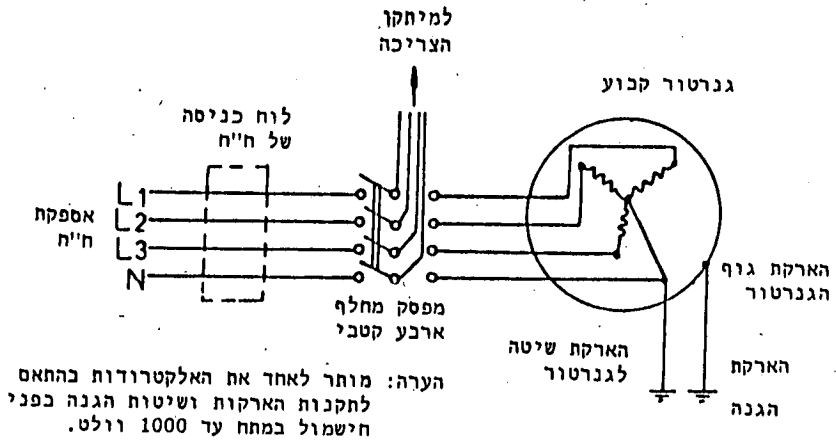
החלפת התוספת

תוספת ראשונה

(תקנה 11(ו))

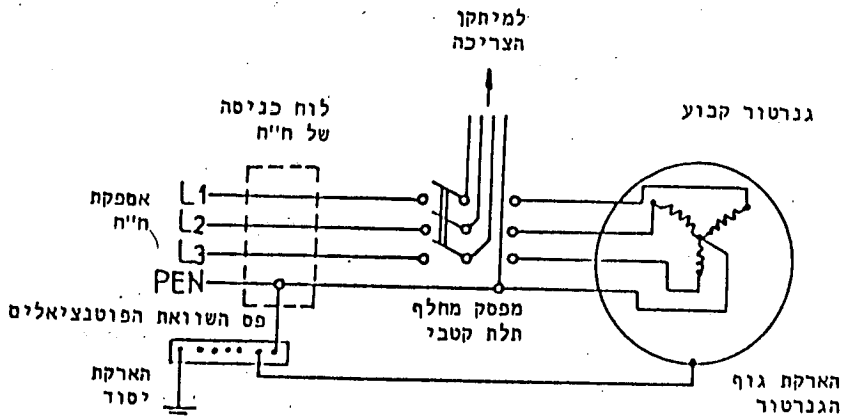
איור מס' 1

דוגמה למפסק מחלף ארבע קטבי במיתקן המוגן בהארקת הגנה

איור מס' 2

דוגמה למפסק מחלף תלת קטבי במיתקן המוגן בשיטת האיפוס

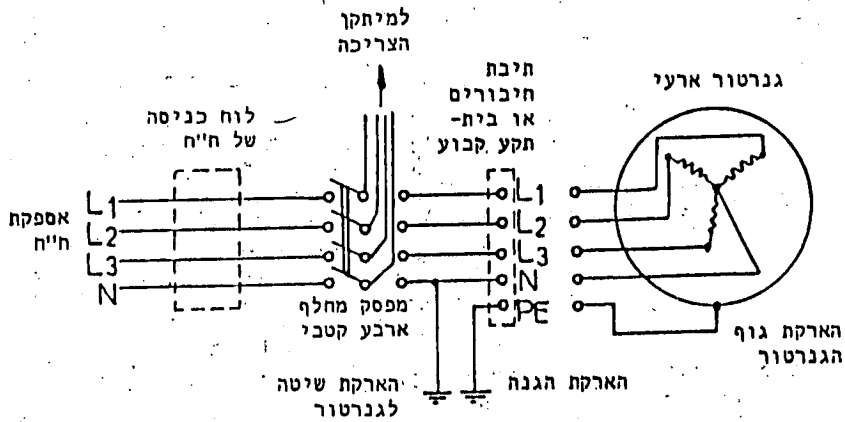

תוספת שניה

(תקנה 14)

איור מס' 3

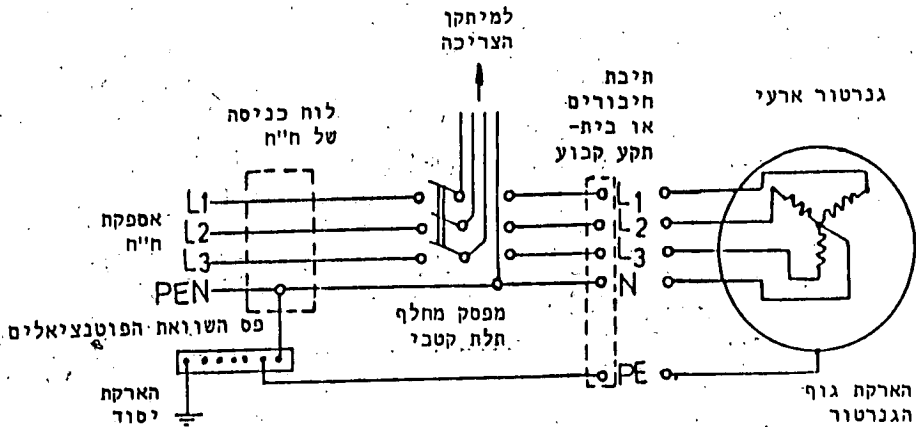
דוגמה לחיבור של גנרטור ארעי לאספקה חלופית במיתקן המוגן בהארקת הגנה

הערה: מותר לאחר את האלקטרודות בהתאם לחקנות הארקות ושיטות הגנה בפני חישמול במתח עד 1000 וולט.

איור מס' 4

דוגמה לחיבור של גנרטור ארעי לאספקה חלופית במיתקן המוגן בשיטת האיפוס

משה שחל
שר האנרגיה והתשתית

י"ז בטבת התשמ"ט (25 בדצמבר 1988)

(חמ 1911-3)

תקנות הבזק (הפסקה, עיכוב או הגבלה של פעולות בזק ושירותי בזק) (תיקון מס' 6), התשמ"ט-1989

בתוקף סמכותי לפי סעיף 12(א) ו-59 לחוק הבזק, התשמ"ב-1982¹, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת

1. בתקנת משנה 6(א) לתקנות הבזק (הפסקה, עיכוב או הגבלה של פעולות בזק ושירותי בזק), התשמ"ה-1985² (להלן – התקנות העיקריות), במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) המנוי לא פרע את חשבון התשלומים והחובות שחוייב בהם בעד שירותי בזק לאחר שחלפו עשרים ואחד ימים מהמועד שנקבע לתשלוםם."

תיקון התוספת

2. בתוספת לתקנות העיקריות, בפסקה 2, אחרי "13(ג)" יבוא "13(ד)".

ח' בתשרי התשמ"ט (19 בספטמבר 1988)

(חמ-1872-3)

גד יעקבי

שר התקשורת

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התשמ"י, עמ' 224.

² ק"ת התשמ"ה, עמ' 1006.

תקנות הבזק (התקנה, תפעול ותחזוקה) (תיקון מס' 7), התשמ"ט-1989

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 12 ו-59 לחוק הבזק, התשמ"ב-1982¹, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 13

1. בתקנה 13 לתקנות הבזק (התקנה, תפעול ותחזוקה), התשמ"ה-1985², לאחר תקנת משנה (ג) יבוא:

"(ד) נבצר מהחברה להיכנס לחצרי המנוי לביצוע פעולות המנויות בתקנת משנה (א) בשל אירועים מעבר לשליטתם של המנוי או החברה, רשאית החברה, באישור השר, להימנע ממתן הפעולות האמורות למען המנוי כל עוד נבצר מהחברה להכנס לחצרים כאמור, ובלבד שהחברה הודיעה על כך למנוי, בדרך, באופן ובמהירות המתאימים בנסיבות הענין, מיד כשנודע לה הענין; השר יביא לידיעת ועדת הכלכלה של הכנסת דבר מתן אישור כאמור."

ח' בתשרי התשמ"ט (19 בספטמבר 1988)

(חמ-1872-3)

גד יעקבי

שר התקשורת

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

² ק"ת התשמ"ה, עמ' 1006.

בחוק סמכותנו לפי סעיף 7(א)(1) לחוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ו-1985, ובהתאם לסעיף 15(א)(1) לחוק אוור סחר חפשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה-1985, אנו מצווים לאמור:

1. בתוספת לצו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (מחירים מרביים למצרכים), התשמ"ו-1986³, בחלק תשיעי, במקום מחיריהם של המצרכים המפורטים להלן, יבואו המחירים הנקובים לצדם בטורים א' ו-ב':

שם המצרף	המשקל	האריזה	טור א' המחיר בש"ח במכירה לצרכן כולל מע"מ	טור ב' המחיר בש"ח במכירה לצרכן באוור אילת
"מיונית"	500 גרם	מכל	3.65	3.17
מיונית	1 ק"ג	מכל	6.84	5.95

2. תחילתו של צו זה ביום י"ד בטבת התשמ"ט (22 בדצמבר 1988).

י"א בטבת התשמ"ט (19 בדצמבר 1988)
(חמ 3-1979)
אריאל שרון
שר התעשייה והמסחר

משה נסים
שר האוצר

¹ ס"ח התשמ"ו, עמ' 2.
² ס"ח התשמ"ה, עמ' 204.
³ ק"ת התשמ"ו, עמ' 380; התשמ"ט, עמ' 421.

הודעת משכורת נשיא המדינה, התשמ"ט-1989

בהתאם לסעיף 3(ד) להחלטת משכורת נשיא המדינה, התשמ"ב-1982¹, ולסעיף 10 לחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987², אני מודיע לאמור:

1. החל ביום כ"ד בטבת התשמ"ט (1 בינואר 1989) תשולם לנשיא המדינה משכורת של 8,471 שקלים חדשים.

י" שבט התשמ"ט (16 בינואר 1989)
(חמ 3-362)

אריאל ויינשטיין
יושב-ראש ועדת הכספים של הכנסת

¹ ק"ת התשמ"ב, עמ' 1248; התשמ"ד, עמ' 866; התשמ"ו, עמ' 1514; התשמ"ז, עמ' 369, עמ' 699; התשמ"ח, עמ' 754.
² ס"ח התשמ"ו, עמ' 68.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).